

**Posudek vedoucího diplom
ové práce Mgr. Bc. Zuzany Šípové „Psychohygienu jako prevence
syndromu vyhoření u poradenských pracovníků“
Univerzita Karlova v Praze. Filozofická fakulta. Praha 2015.**

Autorka se ve své práci zaměřuje na problematiku „pomáhání pomáhajícím“, adresně na duševní hygienu a a zátěž poradenských pracovníků ve vztahu k riziku vyhoření.

Střízlivé členění kapitol dělí teoretickou část na dva stěžejní proudy – problematiku profese pomáhajícího a poradenský proces a linii profesní zátěže vyhoření a duševní hygieny jako prevence. Velmi vyváženě a střízlivě (zřejmě i v důsledku přímé osobní zkušenosti) působí zejména popis charakteristických zvláštností poradenské práce a profesních specifik.

Uvážlivé je i zpracování možností psychohygieny, které si pravděpodobně ověřila i autorka osobně, když v průběhu práce vypadl v důsledku zdravotních komplikací potřebný čas na práci a konzultace s vedoucím; takže studentka byla odkázána převažujícím způsobem na samostatnou práci i rozhodování.

Empirická část práce pak za pomoci dotazníkového šetření a rozhovorů pracuje s daty konkrétních poradenských specialistů. Škoda, že v úvodu této části se poněkud nedostává explicitní formulace výzkumných otázek, na které jinak autorka odkazuje v řadě míst předchozího textu, počínaje abstraktem a úvodem.

Naopak zde oceňuji snahu vytvořit co největší vzorek respondentů (a to i přes jejich určitou nedůvěru a přesycenost výzkumnými šetřeními, jak se lze dočíst v jejich výpovědích). Autorka přitom citlivě pracuje s daty a pokouší se je přehledně prezentovat. Neopomíná ani charakterizování použitých metod a práci s doplňujícími daty včetně příležitostného pozorování.

Oceňuji také etický rozměr výzkumné práce garantovaný zde informovaným souhlasem. Závěrečná diskuse je zaměřená na srovnání autorčiných zjištění se stávající literaturou a zejména na precizní postihování možných limitů výzkumu.

Celá práce je řádně doložena adekvátně rozsáhlou literaturou. Jazyk užívaný v textu je čtivý, někdy až s mírně naznačenou tendencí k popularizaci.

Uvítala bych, kdyby mohla autorka v rozpravě zmínit problematiku prevence profesní zátěže, jak by s ní mohli zacházet např. vedoucí pracovníci poraden v kontextu péče o své zaměstnance.

Závěrem doporučuji, aby se předložená diplomová práce stala předmětem obhajoby na katedře psychologie FF UK, a navrhuji hodnocení výborně až velmi dobře (v závislosti na průběhu ústní obhajoby).

Praha 21.8.2015

PhDr. Iva Štětovská, Ph.D.